CRÉDIT AGRICOLE AGRO MAPA

KWARTALNIK AGROBIZNESU | Jesień 2021

Wzrost gospodarczy na 5

Silne ożywienie inwestycji przedsiębiorstw wsparciem dla wzrostu PKB

- Oczekujemy, że PKB w Polsce wzrośnie w 2021 r. o 5,3% r/r wobec spadku o 2,7% w 2020 r., a w 2022 r. zwiększy się o 4,9% (por. MAKROmapa z 06.09.2021). Głównym źródłem wzrostu gospodarczego w 2021 r. będzie konsumpcja wspierana przez silne ożywienie popytu wraz ze stopniowym wygasaniem pandemii. W kierunku wzrostu PKB w 2021 r. oddziaływać będą również inwestycje. Choć obecnie ożywienie w inwestycjach wynika przede wszystkim z wyższych inwestycji przedsiębiorstw, w kolejnych kwartałach towarzyszyć im będą również rosnące inwestycje gospodarstw domowych sygnalizowane przez zwiększającą się aktywność w budownictwie mieszkaniowym. Ożywienia inwestycji publicznych oczekujemy dopiero w 2022 r., do czego przyczyni się realizacja projektów w ramach unijnego funduszu odbudowy. Negatywny dla wzrostu gospodarczego w 2021 r. będzie natomiast eksport netto, ze względu na oczekiwany przez nas silniejszy wzrost importu (efekt zwiększonej konsumpcji i inwestycji) od eksportu.

Presja inflacyjna pozostanie podwyższona

- Oczekujemy, że inflacja w 2021 r. zwiększy się do 4,4% r/r wobec 3,4% w 2020 r., a w 2022 r. obniży się do 3,3%. W kierunku wzrostu inflacji oddziaływać będzie wyższa dynamika cen żywności i napojów bezalkoholowych, przy utrzymującej się wysokiej inflacji bazowej i stabilizacji wysokiej dynamiki cen paliw i nośników energii (por. MAKROmapa z 30.08.2021). Dostrzegamy znaczące ryzyko w górę dla naszego scenariusza inflacji w 2022 r. ze względu dalszy wzrost cen nośników energii (prądu i gazu) oraz szybszy niż oczekiwaliśmy wzrost cen żywności.

Rośnie presja płacowa w gospodarce

- Utrzymująca się dobra sytuacja na rynku pracy w połączeniu z wysoką inflacją sprzyjają narastaniu presji płacowej. W konsekwencji prognozujemy, że dynamika wynagrodzeń w gospodarce narodowej zwiększy się w 2021 r. do 7,9% r/r wobec 5,3% w 2020 r., a w 2022 r. zmniejszy się ona do 6,7%.

Pierwsza podwyżka stóp procentowych w styczniu 2023 r.

- Podtrzymujemy naszą prognozę, iż RPP nie zmieni stóp procentowych do końca 2022 r. Pierwszej podwyżki stopy referencyjnej z 0,10% do 0,25% oczekujemy w styczniu 2023 r. Dostrzegamy ryzyko realizacji scenariusza, w którym silniejsza presja płacowa i inflacyjna, a w konsekwencji wolniejszy powrót inflacji do celu inflacyjnego w 2022 r., skłonią Radę do rozpoczęcia cyklu podwyżek stóp procentowych w I poł. 2022 r.

Wyraźne umocnienie złotego dopiero w 2022 r.

- Prognozowane przez nas ożywienie gospodarcze w Polsce i na świecie, niskie ryzyko kolejnego lockdownu w IV kw., a także oczekiwania na zaostrzenie polityki pieniężnej przez RPP będą stanowić wsparcie dla kursu złotego. Oczekujemy dalszego spadku kursu EURPLN do 4,55 na koniec 2021 r. i 4,30 na koniec 2022 r.

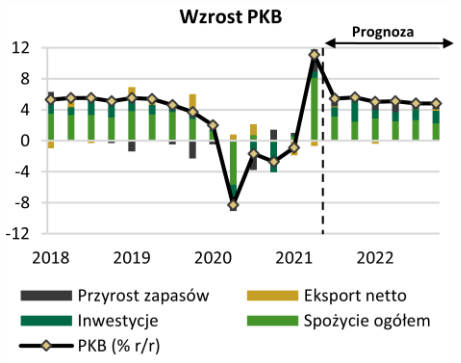

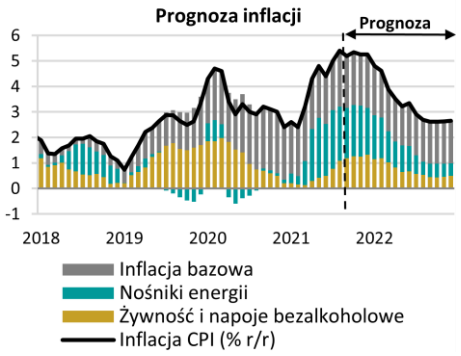

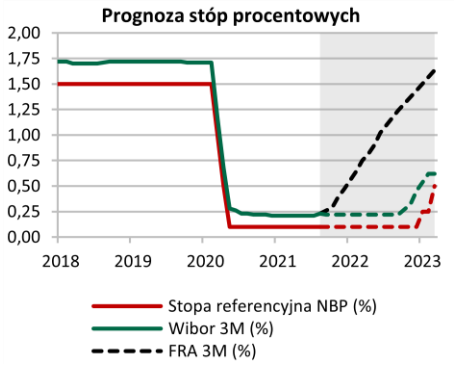

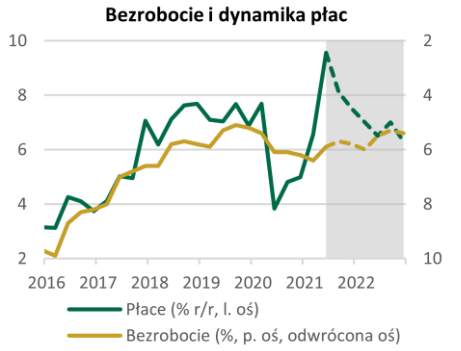

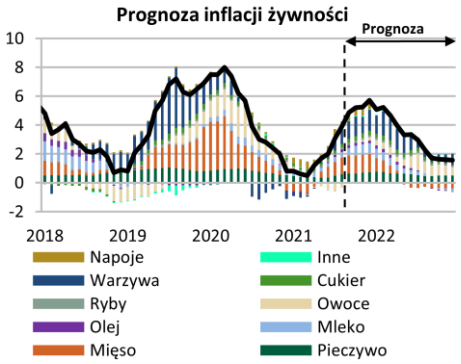

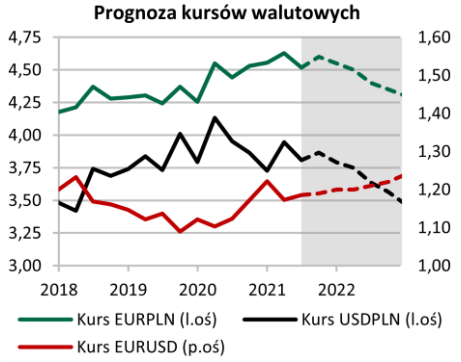

Źródło: Credit Agricole, GUS, Reuters

Jakub Borowski
Główny Ekonomista
tel.: 22 573 18 40
jakub.borowski@credit-agricole.pl

Krystian Jaworski
Starszy Ekonomista
tel.: 22 573 18 41
krystian.jaworski@credit-agricole.pl

Jakub Olipra
Ekonomista
tel.: 22 573 18 42
jakub.olipra@credit-agricole.pl

Światowa produkcja zbóż nie nadąża za popytem

Produkcja zbóż rośnie…

- Zgodnie z prognozą IGC (International Grains Council) z 26.08.2021 światowa produkcja zbóż w sezonie 21/22 zwiększy się do 2283,3 mln t wobec 2212,8 mln t w sezonie 20/21 (+3,2%). Wzrost zbiorów zostanie odnotowany w przypadku pszenicy (+1,1%) i kukurydzy (+6,7%), podczas gdy obniży się produkcja jęczmienia (-6,7%), jak i pozostałych gatunków zbóż (-1,5%). Wyższe zbiory pszenicy będą efektem ich silnego wzrostu m.in. w UE oraz na Ukrainie, podczas gdy przeciwny wpływ będzie miało ich wyraźne obniżenie w Kanadzie i Rosji. Wzrost produkcji kukurydzy będzie wynikać głównie z jej wyższych zbiorów w Brazylii, USA, Chinach i na Ukrainie. Niższa produkcja jęczmienia będzie z kolei efektem spadku jego zbiorów m.in. w Turcji i Kanadzie.

… ale i tak nie nadąża za światowym popytem

- Zgodnie z prognozą IGC światowa konsumpcja zbóż w sezonie 21/22 zwiększy się do 2287,8 mln t wobec 2234,8 mln t w sezonie 20/21 (+2,4%). Wzrost spożycia oczekiwany jest w przypadku pszenicy (+1,6%), kukurydzy (+3,9%) oraz jęczmienia (+1,3%), podczas gdy konsumpcja pozostałych gatunków zbóż obniży się (-4,4%). W ujęciu geograficznym głównym źródłem wzrostu światowego spożycia zbóż będą UE, Chiny oraz Brazylia. Wyższemu spożyciu zbóż w Chinach, szczególnie kukurydzy, sprzyja zwiększone zapotrzebowanie na pasze ze względu na postępującą odbudowę pogłowia trzody chlewnej w tym kraju.

Dalszy spadek światowych zapasów zbóż

- Z uwagi na niższą produkcję zbóż od ich spożycia, w sezonie 21/22 dojdzie do dalszego spadku światowych zapasów zbóż, które wyniosą 589,2 mln t wobec 593,7 mln t w sezonie 20/21. W konsekwencji współczynnik zapasy/spożycie obniży się do 25,8% wobec 26,6%, co będzie jego najniższą wartością od sezonu 13/14. Na uwagę zasługuje również utrzymujące się duże zróżnicowanie sytuacji popytowo-podażowej w przypadku poszczególnych gatunków zbóż. Podczas gdy na rynku pszenicy współczynnik zapasy/spożycie kształtuje się na wysokim na tle historycznym poziomie, to w odniesieniu do kukurydzy oraz jęczmienia pozostaje on na poziomie wieloletnich minimów.

Ceny zbóż szybko nie spadną

- Uwzględniając niski na tle historycznym poziom światowych zapasów zbóż oceniamy, że w kolejnych kwartałach ceny zbóż będą kształtować się na podwyższonych poziomach. Lokalnie dodatkowym czynnikiem oddziałującym w kierunku wzrostu cen jest niższa krajowa produkcja zbóż, będąca efektem niesprzyjających warunków agrometeorologicznych podczas żniw. W naszej ocenie wyraźną obniżkę cen mogą przynieść dopiero szacunki zbiorów na sezon 22/23 wskazujące na odbudowę światowych zapasów zbóż. W konsekwencji, uwzględniając tendencje na globalnym rynku zbóż oraz czynniki krajowe prognozujemy, że ceny pszenicy i kukurydzy w Polsce wyniosą odpowiednio ok. 95 zł/dt i 76 zł/dt na koniec 2021 r. oraz ok. 84 zł/dt i 66 zł/dt na koniec 2022 r. Głównymi czynnikami ryzyka dla naszej prognozy są warunki agrometeorologiczne wśród głównych światowych producentów i eksporterów zbóż.

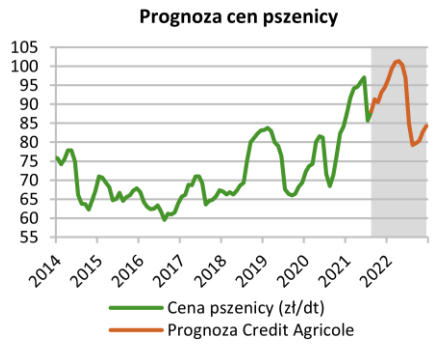

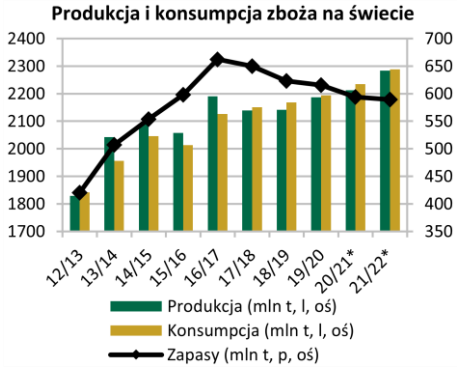

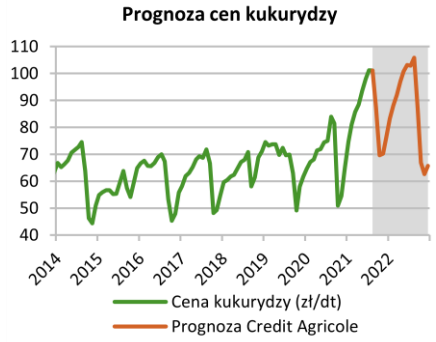

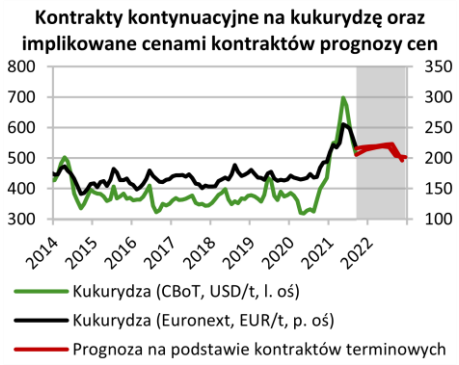

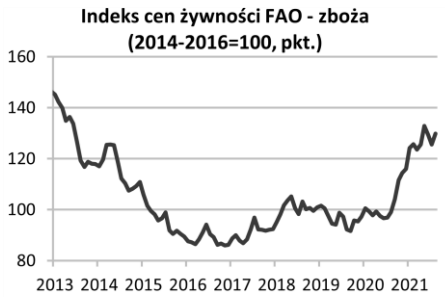

Źródło: GUS, Ministerstwo Rolnictwa, Reuters, USDA, Credit Agricole, IGC *prognozy IGC

Ceny rzepaku pozostaną wysokie

Wysokie ceny sprzyjają wzrostowi produkcji roślin oleistych

- Zgodnie z prognozą USDA (U.S. Department of Agriculture) z 10 września br. światowa produkcja nasion i owoców najważniejszych roślin oleistych w sezonie 21/22 zwiększy się do 629,2 mln t wobec 601,1 mln t w sezonie 20/21 (+4,7%), głównie ze względu na wyższe zbiory soi (+5,8%) oraz nasion słonecznika (+13,8%). W kierunku wzrostu produkcji oddziaływać będą również wyższe zbiory orzechów ziemnych, nasion bawełny, nasion palmowca oraz kopry, podczas gdy przeciwny wpływ będzie miał ich spadek w przypadku rzepaku. Do wzrostu produkcji roślin oleistych przyczyni się ich większa powierzchnia zasiewów, czemu sprzyjają bardzo wysokie ceny roślin oleistych. Indeks cen żywności FAO dla oleju roślinnego mimo korekty w czerwcu i lipcu pozostaje na poziomach zbliżonych do historycznego maksimum.

Utrzymuje się silny popyt na rośliny oleiste ze strony Chin

- Zgodnie z prognozą USDA globalne zużycie nasion i owoców roślin oleistych w sezonie 21/22 zwiększy się do 627,6 mln t wobec 604,4 mln t w sezonie 20/21 (+3,8%). Istotnym czynnikiem oddziałującym w kierunku wzrostu światowego spożycia roślin oleistych pozostaje zwiększony popyt ze strony Chin, które już w znacznym stopniu odbudowały swój sektor trzody chlewnej, po tym jak ASF doprowadził do drastycznego spadku tamtejszego pogłowia świń. W efekcie, po uwzględnieniu zapasów początkowych, zapasy końcowe nasion roślin oleistych w sezonie 21/22 zwiększą się do 111,2 mln t wobec 109,7 mln t w sezonie 20/21 (+1,4%). Tym samym zapasy zwiększą się w mniejszym stopniu niż zużycie, stąd wskaźnik zapasy końcowe/zużycie spadnie do 17,7% wobec 18,1% w poprzednim sezonie, pozostając na relatywnie niskim poziomie.

Znaczący spadek światowej produkcji rzepaku ze względu na suszę w Kanadzie

- Zgodnie z szacunkami USDA produkcja rzepaku w sezonie 21/22 zmniejszy się do 68,2 mln t wobec 72,3 mln t w sezonie 20/21 (-5,7%). Spadek produkcji rzepaku będzie efektem znaczącego obniżenia zbiorów w Kanadzie (-28,1%) ze względu na suszę, którego nie zdołają skompensować wyższe zbiory w UE (+3,4%), Australii (+20,0%) i na Ukrainie (+5,5%). Światowe zużycie rzepaku w sezonie 21/22 spadnie do 70,6 mln t wobec 74,2 mln t w sezonie 20/21 (-4,8%). W efekcie zapasy końcowe w sezonie 21/22 obniżą się do 3,7 mln t wobec 6,1 mln t w sezonie 20/21 (-40,0%), co będzie ich najniższym poziomem od sezonu 04/05. W konsekwencji wskaźnik zapasy końcowe/zużycie spadnie do 5,2% wobec 8,2%, osiągając najniższą wartość od sezonu 97/98.

Ceny rzepaku pozostaną wysokie

- Uważamy, że ze względu na napiętą sytuację popytowo-podażową ceny roślin oleistych pozostaną w najbliższych kwartałach na podwyższonym poziomie. Czynnikiem negatywnym dla cen roślin oleistych jest natomiast perspektywa spadku cen ropy naftowej, co będzie negatywne dla popytu na biopaliwa. W naszej ocenie wyraźną obniżkę cen mogą przynieść dopiero szacunki sytuacji zbiorów na sezon 22/23 wskazujące na odbudowę światowych zapasów. W konsekwencji uwzględniając tendencje na globalnym rynku roślin oleistych oraz czynniki krajowe prognozujemy, że cena rzepaku w Polsce na koniec 2021 r. wyniesie ok. 2220 zł/t oraz ok. 1860 zł/t na koniec 2022 r. Czynnikami ryzyka dla naszej prognozy są warunki agrometeorologiczne wśród światowych producentów roślin oleistych, a także kształtowanie się cen ropy naftowej.

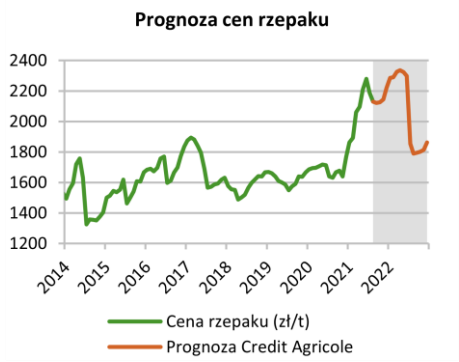

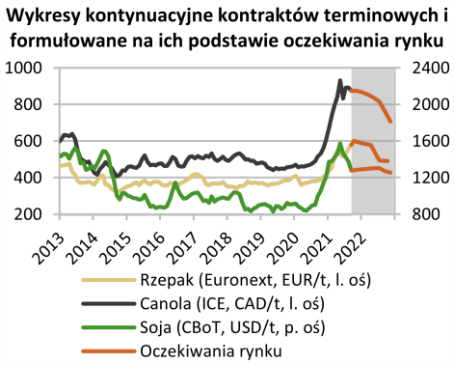

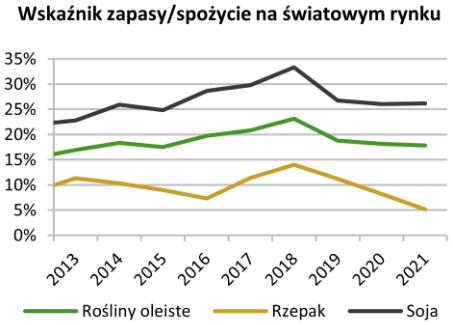

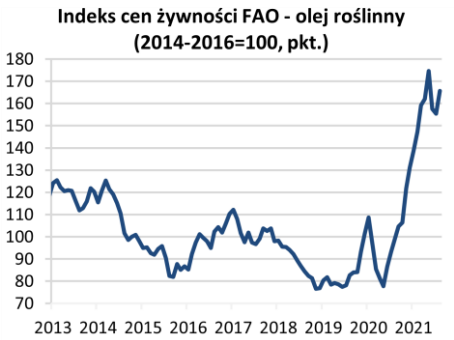

Źródło: GUS, Ministerstwo Rolnictwa, Eurostat, Komisja Europejska, Reuters, USDA, MFW, Credit Agricole

Ceny skupu bydła biją kolejne rekordy

Spadek chińskiego importu wieprzowiny zakończył wzrostową fazę cyklu w UE

- Od czerwca br. obserwowana jest silna korekta cen trzody chlewnej, które wytraciły już ponad połowę wzrostu z pierwszych miesięcy br. Warto zwrócić uwagę, że ceny spadają mimo oddziaływania korzystnych efektów sezonowych. Główną przyczyną korekty cen jest spadek chińskiego popytu na importowaną wieprzowinę, co doprowadziło do nadpodaży na unijnym rynku trzody chlewnej. Zgodnie z danymi USDA pogłowie świń w Chinach zwiększyło się w 2020 r. do 406,5 mln sztuk wobec 310,4 mln sztuk w 2019 r. (+31,0%). Oznacza to, że Chiny w znacznym stopniu odbudowały już swoje pogłowie trzody chlewnej, po tym jako doszło do jego silnego spadku ze względu na straty związane z ASF. Uważamy, że najbliższe miesiące przyniosą dalszy spadek cen skupu trzody chlewnej, do czego przyczynią się dodatkowo niekorzystne efekty sezonowe. Ponownego wzrostu cen oczekujemy dopiero w I kw. 2022 r. czemu sprzyjać będzie obserwowany obecnie spadek pogłowia świń w UE ze względu na niską opłacalnośc produkcji, a także dalszy wzrost popytu wewnętrznego w UE, głównie ze strony kanału HoReCa, wraz z wygasaniem pandemii. Głównym czynnikiem ryzyka dla naszego scenariusza jest rozprzestrzenianie się ASF oraz dalszy przebieg pandemii.

Dalsze pogorszenie opłacalności produkcji trzody chlewnej

- W okresie I-VII 2021 r. wartość polskiego eksportu wieprzowiny (żywca, mięsa oraz przetworów) spadła o 4,6% r/r wobec wzrostu o 2,0% w analogicznym okresie 2020 r. Cena skupu żywca wyniosła w sierpniu 5,16 zł/kg (+2,6% r/r), a cena pasz dla świń 1,61 zł/kg (+10,6% r/r). W rezultacie relacja cen żywiec/pasza ukształtowała się w sierpniu na poziomie 3,20 wobec 3,45 przed rokiem, wskazując na silne pogorszenie opłacalności produkcji. Po uwzględnieniu czynników globalnych oraz krajowych prognozujemy, że cena skupu żywca wieprzowego w Polsce na koniec 2021 r. wyniesie ok. 4,50 zł/kg oraz 5,40 zł/kg na koniec 2022 r.

Ceny skupu bydła biją kolejne rekordy

- Ceny na krajowym rynku wołowiny od początku br. kształtują się w silnym trendzie wzrostowym bijąc kolejne rekordy. Przyczyną obserwowanych w ostatnich kwartałach bardzo wysokich cen skupu bydła jest niższa podaż mięsa, będąca w znacznym stopniu efektem niskiej opłacalności jego produkcji w 2019 r. przy utrzymującym się silnym popycie zagranicznym. Uważamy, że przestrzeń do dalszego silnego wzrostu cen skupu jest już ograniczona, a 2022 r. przyniesie korektę wraz z pojawieniem się wyższej podaży mięsa. Prognozujemy, że ze względu na opóźnienia związane z cyklami produkcyjnymi dołek cenowy nastąpi najprawdopodobniej dopiero w 2023 r. Głównym czynnikiem ryzyka dla naszej prognozy jest tempo odbudowy podaży bydła.

Wzrost opłacalności produkcji bydła mimo wyższych cen pasz

- W okresie I-VII 2021 r. wartość polskiego eksportu wołowiny (żywca, mięsa oraz przetworów) zwiększyła się o 8,9% r/r wobec wzrostu o 0,4% w analogicznym okresie 2020 r. Cena skupu bydła wyniosła w sierpniu 7,83 zł/kg (+27,5% r/r), a cena pasz dla bydła 1,85 zł/kg (+19,1% r/r). W rezultacie relacja cen żywiec/pasza ukształtowała się na poziomie 4,23 wobec 3,95 przed rokiem, sygnalizując silną poprawę opłacalności produkcji w ujęciu rocznym. Uwzględniając sytuację na unijnym i krajowym rynku wołowiny oczekujemy, że cena skupu bydła w Polsce na koniec 2021 r. wyniesie ok. 7,90 zł/kg oraz 7,40 zł/kg na koniec 2022 r.

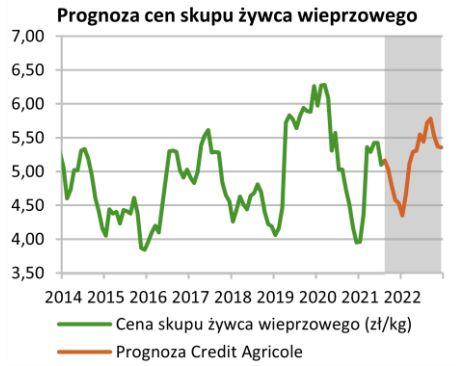

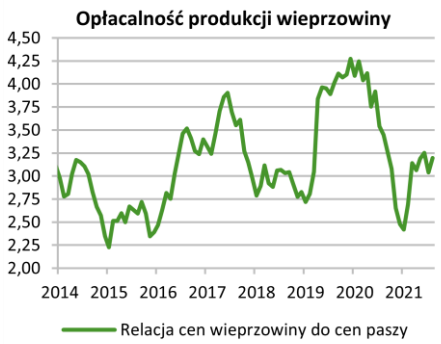

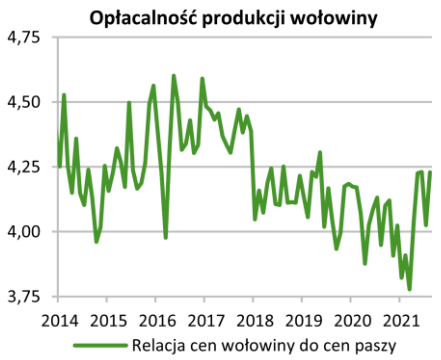

Źródło: GUS, Ministerstwo Rolnictwa, Eurostat, Credit Agricole

Sytuacja podażowa na rynku drobiu normalizuje się

Znaczące straty produkcyjne przyczyną wzrostu cen skupu drobiu

- Od początku br. obserwowany jest silny wzrost cen skupu drobiu (skumulowany wzrost cen skupu w okresie styczeń-lipiec wyniósł 32%). Tak duża skala wzrostu cen skupu drobiu jest efektem strat w bazie produkcyjnej spowodowanych przez wysoce zjadliwą grypę ptaków (HPAI). Po kilku miesiącach deficytu surowca do przetwórstwa sytuacja podażowa zaczyna stopniowo wracać do równowagi. Wsparcie dla takiej oceny stanowi stabilizacja liczby wylęgów kurcząt oraz odnotowany w sierpniu lekki spadek cen skupu drobiu. W konsekwencji uważamy, że ceny skupu drobiu osiągnęły już swoje maksimum i kolejne miesiące przyniosą ich wyraźny spadek wraz z dalszym wzrostem podaży. Będzie on jednak ograniczany przez postępującą odbudowę popytu na drób w UE, w szczególności ze strony kanału HoReCa wraz ze stopniowym wygasaniem pandemii.

Polski eksport drobiu już blisko poziomów sprzed pandemii

- W okresie I-VII 2021 r. wartość polskiego eksportu drobiu (mięsa, przetworów oraz drobiu żywego) zwiększyła się o 6,2% r/r wobec spadku o 6,7% w analogicznym okresie 2020 r. Tym samym wartość polskiego eksportu drobiu osiągnęła już poziom zbliżony do wartości z analogicznego okresu sprzed pandemii. Cena skupu drobiu wyniosła w sierpniu 4,45 zł/kg (+25,7% r/r), a cena pasz dla drobiu ukształtowała się na poziomie 1,71 zł/kg (+21,0% r/r). W rezultacie relacja cen żywiec/pasza wyniosła w sierpniu 2,61 wobec 2,51 przed rokiem, wskazując na poprawę opłacalności produkcji w ujęciu rocznym. Uwzględniając sytuację na światowym i krajowym rynku drobiu prognozujemy, że cena skupu drobiu na koniec 2021 r. wyniesie ok. 3,80 zł/kg oraz ok. 3,65 zł/kg na koniec 2022 r.

Kolejne miesiące przyniosą stabilizację cen skupu jaj

- Po przejściowym wzroście cen skupu jaj spowodowanym stratami związanymi z ptasią grypą kolejne miesiące przyniosły lekką korektę cen. Obecnie ceny skupu jaj kształtują się na poziomie zgodnym ze średniookresowym trendem. Z jednej strony czynnikiem pozytywnym dla cen jaj jest stopniowe ożywienie popytu w kanale HoReCa wraz z wygasaniem pandemii. Z drugiej strony czynnikiem ograniczającym wzrost cen jest słaby popyt eksportowy. Uważamy, że te dwa czynniki będą sprzyjać stabilizacji cen skupu jaj w kolejnych miesiącach.

Słabe wyniki polskich eksporterów jaj

- W okresie I-VII 2021 r. wartość polskiego eksportu jaj obniżyła się o 20,6% r/r wobec spadku o 4,8% w analogicznym okresie 2020 r. Cena skupu jaj klasy M w sierpniu wyniosła 32,24 zł/100 sztuk (+10,0% r/r). W tym samym czasie cena pasz dla niosek wyniosła 1,47 zł/kg (+23,0% r/r). W konsekwencji w sierpniu relacja cen 100 jaj/pasza ukształtowała się na poziomie 21,89 wobec 24,46 przed rokiem, wskazując na pogorszenie opłacalności produkcji jaj. Uwzględniając perspektywy sytuacji na unijnym oraz krajowym rynku jaj prognozujemy, że cena skupu jaj klasy M na koniec 2021 r. wyniesie ok. 34 zł/100 sztuk oraz ok. 36 zł/100 sztuk na koniec 2022 r. Głównymi czynnikiem ryzyka dla naszego scenariusza cen drobiu oraz jaj jest dalszy przebieg pandemii, a także ewentualne pojawienie się nowych ognisk ptasiej grypy.

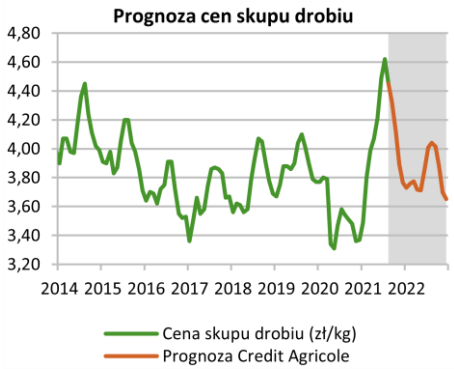

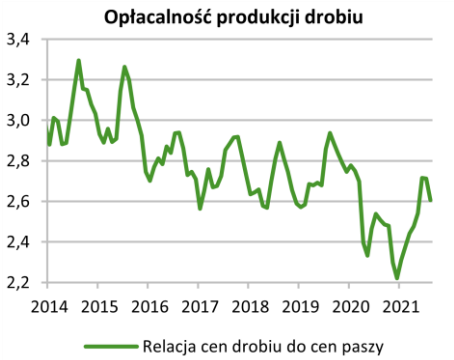

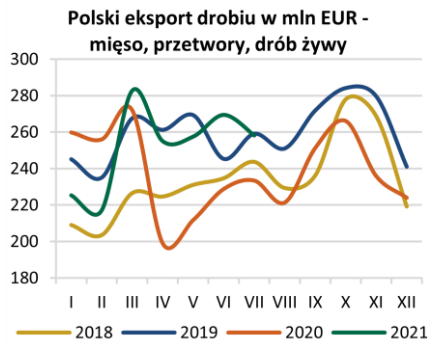

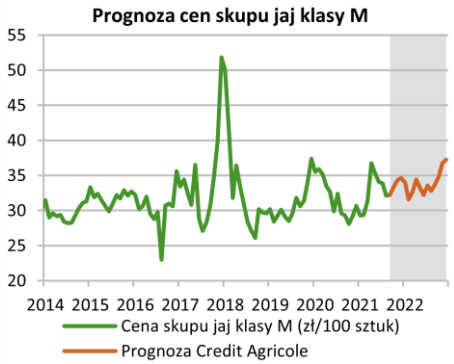

Źródło: Ministerstwo Rolnictwa, GUS, Eurostat, Credit Agricole

Światowy rynek mleka pozostaje we wzrostowej fazie cyklu

Ceny produktów mlecznych powróciły do trendu wzrostowego

- Po odnotowanym w czerwcu i lipcu br. przejściowym spadku cen produktów mlecznych związanym z podwyższoną podażą mleka, w ostatnich miesiącach powróciły one do wyraźnego trendu wzrostowego. Najwyższa dynamika wzrostu obserwowana jest w przypadku cen serwatki (+31,2% r/r), odtłuszczonego mleka w proszku (18,8% r/r), masła (15,9% r/r) oraz pełnego mleka w proszku (14,6% r/r). Wzrost cen serów jest wolniejszy i wynosi średnio ok. 8% r/r.

Produkcja mleka rośnie, ale coraz wolniej

- W okresie I-VII 2021 r. podaż mleka wśród największych światowych eksporterów produktów mlecznych (UE, Nowa Zelandia, USA, Australia i Argentyna) zwiększyła się o 1,2% r/r. Co więcej, po uwzględnieniu różnicy w liczbie dni ze względu na rok przestępny w 2020 r. szacujemy, że produkcja mleka wśród największych eksporterów okresie I-VII 2021 r. wzrosła o ok. 1,7% r/r. Warto jednak odnotować, że w ostatnich miesiącach doszło do wyraźnego obniżenia dynamiki skupu mleka, głównie za sprawą niższej dynamiki dostaw w USA i UE, do czego w znacznym stopniu przyczyniły się niesprzyjające warunki agrometeorologiczne (UE) i wygaśnięcie efektów niskiej bazy sprzed roku związanych z wybuchem pandemii (USA). Obecnie uwaga rynku koncentrować będzie się na półkuli południowej, w szczególności na Nowej Zelandii, która w październiku osiągnie sezonowy szczyt produkcji mleka. Początek sezonu przyniósł tam dość silny wzrost produkcji, niemniej ostateczna wielkość dostaw mleka uzależniona będzie od warunków pogodowych w najbliższych miesiącach.

Utrzymuje się silny popyt na produkty mleczne ze strony Chin

- Utrzymuje się silny popyt na produkty mleczne ze strony Azji Południowo-Wschodniej, w szczególności Chin, którym udało się szybko zwalczyć epidemię i zminimalizować jej ekonomiczne skutki. Istotnym źródłem chińskiego popytu na produkty mleczne jest wyraźny wzrost zapotrzebowania na serwatkę wraz z odbudową tamtejszego sektora trzody chlewnej. Czynnikiem ryzyka dla popytu ze strony Chin jest odnotowany tam ostatnio wzrost liczby zakażeń koronawirusem.

Światowy rynek mleka znajduje się we wzrostowej fazie cyklu

- Podtrzymujemy naszą ocenę, że światowy rynek mleka wszedł we wzrostową fazę cyklu. Oczekujemy, że kolejne kwartały przyniosą dalsze zwiększenie światowego popytu na produkty mleczne, czemu sprzyjać będzie poprawa sytuacji ekonomicznej gospodarstw domowych oraz stopniowe ożywienie aktywności w kanale HoReCa wraz z zakładanym przez nas wygasaniem pandemii. W warunkach utrzymującej się relatywnie niskiej podaży mleka będzie oddziaływało to w kierunku wzrostu cen produktów mlecznych i cen skupu mleka.

To nie koniec wzrostu cen skupu mleka

- Uwzględniając sytuację popytowo-podażową na światowym rynku mleka, prognozujemy, że na koniec 2021 r. cena skupu mleka w Polsce wyniesie ok. 160 zł/hl, a na koniec 2022 r. ok. 150 zł/hl. Lokalnie czynnikiem sprzyjającym wzrostowi cen skupu będzie również zaostrzająca się rywalizacja o surowiec pomiędzy mleczarniami. Głównymi czynnikami ryzyka dla naszego scenariusza są tempo wygasania pandemii i kształtowanie się warunków agrometeorologicznych wśród kluczowych eksporterów produktów mlecznych.

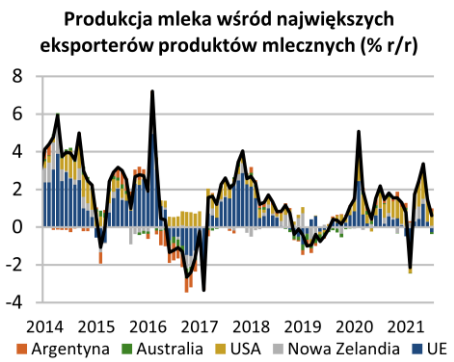

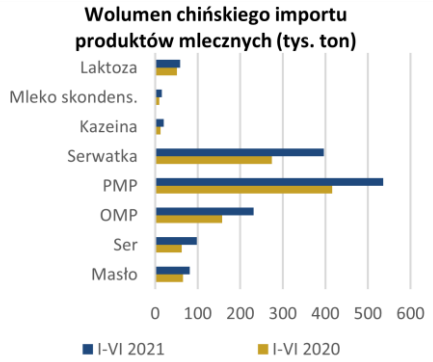

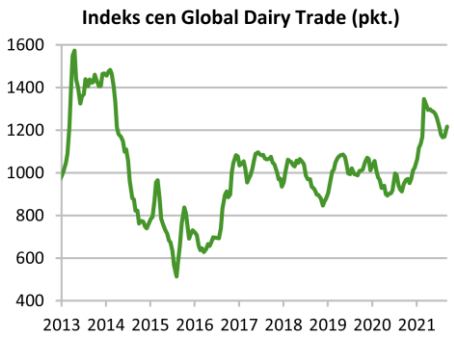

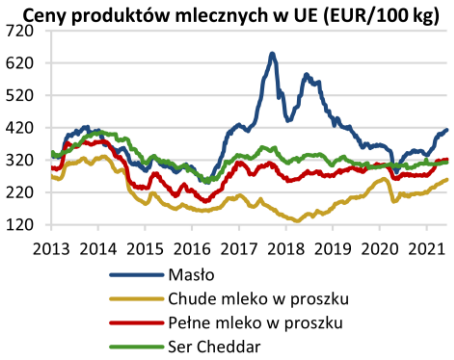

Źródło: Credit Agricole, GlobalDairyTrade, GUS, Ministerstwo Rolnictwa, Komisja Europejska

Ceny owoców w dół, ceny warzyw w górę

Zbiory owoców w górę mimo chłodnej wiosny

- Zgodnie ze wstępnym szacunkiem GUS z 30.07.2021, tegoroczne zbiory owoców wyniosą prawie 4,6 mln t (+3% r/r) i tym samym ukształtują się one powyżej średniej wieloletniej za ostatnie 5 lat. Zbiory owoców z drzew są obecnie oceniane na ponad 4,0 mln t (+3,3% r/r), podczas gdy zbiory owoców jagodowych na prawie 0,6 mln t (+0,5% r/r). Tegoroczne warunki agrometeorologiczne charakteryzowały się wysoką zmiennością. Obfita pokrywa śnieżna na przełomie 2020 r. i 2021 r. uchroniła platnacje przed przemarzaniem, a topniejący śnieg wzbogacił zasoby wody zgromadzone w glebie. Chłodna i deszczowa wiosna spowolniła wegetację. Z jednej strony uchroniło to pąki kwiatowe przed przemarzaniem, z drugiej strony skróciło okres kwitnienia i aktywność zapylaczy. Lato przyniosło istotną poprawę warunków agrometeorologicznych. W przypadku owoców z drzew, zbiory jabłek oceniane są na poziomie ok. 3,6 mln t (+2,8% r/r), wiśni na ok. 165 tys. t (+8% r/r), śliwek na ok. 110 tys. t (+10% r/r), gruszek na ok. 57 tys. t (+1% r/r) oraz czereśni na ok. 58 tys. ton (17% r/r). W przypadku owoców jagodowych zbiory porzeczek ogółem szacowane są na ponad 150 tys. t (+11% r/r), truskawek na niemal 177 tys. t (+21% r/r), malin na ok. 120 tys. t (bez zmian) oraz agrestu na ok. 9,3 tys. t (+5% r/r). Kolejny szacunek GUS dotyczący tegorocznych zbiorów owoców poznamy 30 września

Spadek produkcji warzyw ze względu na niekorzystne warunki agrometorologiczne

- Zgodnie ze wstępnym szacunkiem GUS z 30.07.2021, tegoroczne zbiory warzyw gruntowych wyniosą ok. 3,9 mln t (-2% r/r), a tym samym ukształtują się poniżej średniej wieloletniej za ostatnie 5 lat. Chłodna i deszczowa wiosna opóźniła i wydłużyła w czasie siewy warzyw oraz utrudniała terminowe wykonywanie niezbędnych zabiegów agrotechnicznych. W kolejnych miesiącach wystąpił deficyt opadów. Dopiero miesiące letnie przyniosły poprawę warunków agrometeorologicznych. Zbiory kapusty oceniane są na około 700 tys. t, kalafiorów na ok. 145 tys. t, cebuli na ok. 630 tys. t, marchwi na ok. 630 tys. t, buraków ćwikłowych na ok. 240 tys. t, ogórków na ok. 120 tys. t, a pomidorów na ok. 160 tys. t. Zbiory pozostałych warzyw gruntowych szacuje się na ok. 1,2 mln t. Zgodnie z prognozą IERiGŻ tegoroczne zbiory warzyw spod osłon ukształtują się na poziomie ok. 1,2 mln t (+1,3% r/r). Produkcja pomidorów spod osłon wyniesie ok. 675 tys. t (+0,7% r/r), a ogórków spod osłon ok. 295 tys. t (+1,7% r/r). Kolejny szacunek GUS dotyczący tegorocznych zbiorów warzyw poznamy 30 września.

Deflacja cen owoców nie potrwa długo

- Obecnie mamy do czynienia z deflacją cen owoców. Jej przyczyną są silne efekty wysokiej bazy sprzed roku związane z pandemią, a także wysokie zapasy owoców po poprzednim sezonie. Prognozujemy, że kolejne miesiące przyniosą wzrost dynamiki cen w tej kategorii wraz z wygasaniem wspomnianych wyżej czynników.

Wyższe zbiory warzyw późnych mogą osłabić wzrost ich cen

- W ostatnich miesiącach utrzymuje się wzrost cen warzyw, co wynika z ich niższych tegorocznych zbiorów. Skala dalszego wzrostu cen zależeć będzie od ostatecznej wielkości zbiorów warzyw późnych. Uwzględniając warunki pogodowe w okresie sierpień-wrzesień mogą one nieco poprawić sytuację podażową. Głównym czynnikiem ryzyka dla naszych prognoz cen owoców i warzyw są warunki agrometeorologiczne w kolejnych kwartałach.

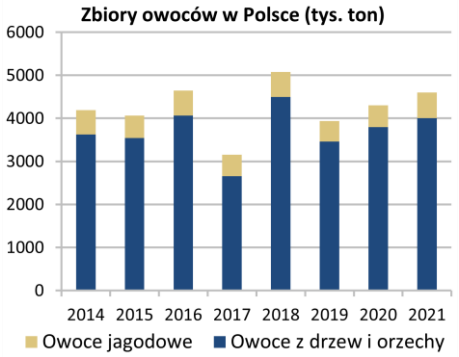

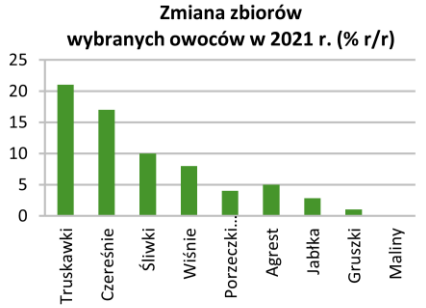

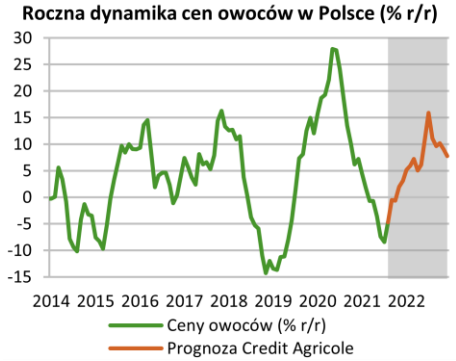

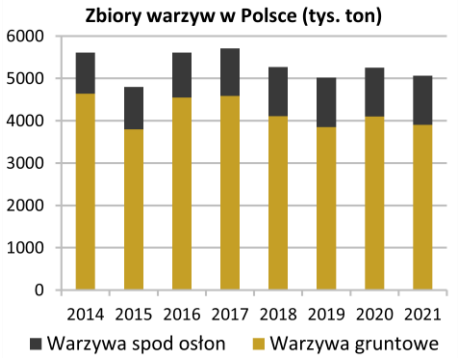

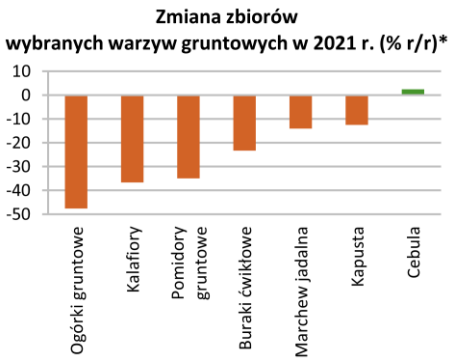

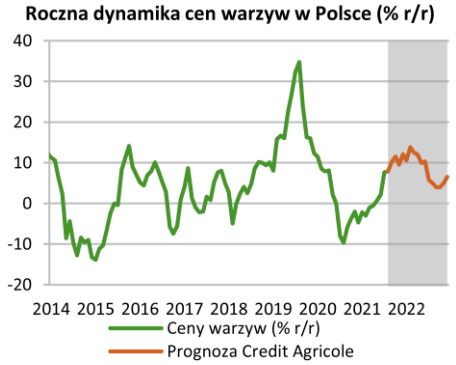

Źródło: GUS, Credit Agricole, IERiGŻ * w oparciu o zbiory w 2020 r., które zostaną prawdopodobnie zrewidowane w górę. GUS nie opublikował dynamik.

Polska branża drobiarska wychodzi na prostą

Branża drobiarska była jednym z najsilniej dotkniętych przez pandemię sektorów polskiego sektora rolno-spożywczego. Co więcej, na początku br. doszło do znaczącego spadku produkcji drobiu w Polsce spowodowanego stratami związanymi z ptasią grypą. Przedmiotem poniższej analizy jest ocena bieżącej sytuacji w polskiej branży drobiarskiej oraz jej perspektyw.

Polska branża drobiarska jest uzależniona od eksportu. Zgodnie z danymi PONT Info udział sprzedaży eksportowej w przychodach ze sprzedaży ogółem w kategorii „przetwarzanie i konserwowanie mięsa z drobiu" wyniósł w 2020 r. 33% i od lat kształtuje się w wyraźnym trendzie wzrostowym.

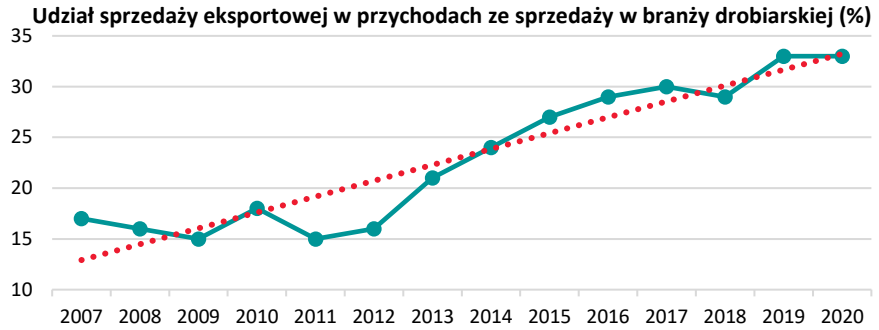

Źródło: PONT Info, Credit Agricole

Wybuch pandemii doprowadził do silnego spadku popytu zagranicznego na polski drób, szczególnie ze strony kanału HoReCa, którego działalność była istotnie ograniczona przez restrykcje administracyjne wśród głównych partnerów handlowych Polski. Ze względu na silne uzależnienie polskiej branży drobiarskiej od eksportu doprowadziło to do powstania nadpodaży na krajowym rynku drobiu i silnego spadku cen. Jednocześnie pandemia objawiła poważne problemy z konkurencyjnością polskiego eksportu drobiu. Głównym źródłem sukcesu polskich eksporterów drobiu w ostatnich latach była sprzedaż mięsa o konkurencyjnym stosunku jakości do ceny, podczas gdy na ogół mniejszą wagę przywiązywano do budowania wartości dodanej oraz rozpoznawalnych marek. Taka strategia dobrze sprawdzała się w sprzedaży produktów przez kanał HoReCa, gdzie liczą się przede wszystkim jakość i cena, podczas gdy marka produktu ma znaczenie drugorzędne. Szacuje się, że większość polskiego eksportu mięsa drobiowego przed pandemią trafiała właśnie do kanału HoReCa. W warunkach załamania popytu ze strony kanału HoReCa polscy eksporterzy drobiu stanęli przed koniecznością sprzedaży swoich produktów przez alternatywne kanały dystrybucji, m.in. sieci handlowe, co bez wcześniej zbudowanych marek okazało się bardzo trudne i często wiązało się z koniecznością znacznego obniżenia cen oferowanych produktów. Wsparcie dla takiej oceny stanowią dane, które wskazują, że najsilniejszy spadek wartości eksportu odnotowano w przypadku surowego mięsa drobiowego, podczas gdy eksport przetworów z drobiu, które miały przed pandemią wyrobioną pozycję w handlu detalicznym, okazał się relatywnie odporny na skutki pandemii.

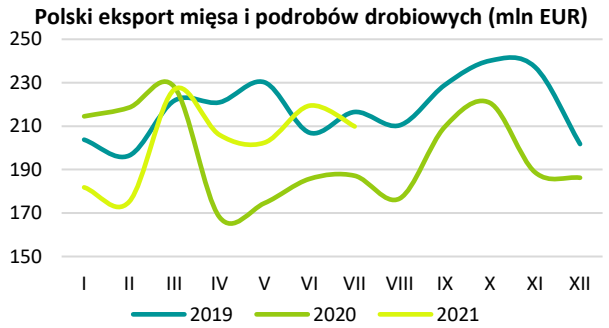

Źródło: GUS, Credit Agricole

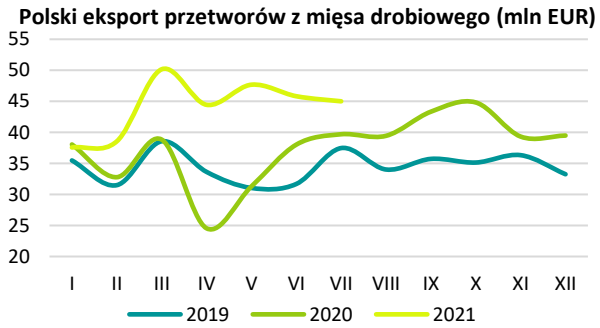

Źródło: GUS, Credit Agricole

Niskie ceny skupu drobiu, w połączeniu z wysokimi cenami pasz oddziaływały w II poł. 2020 r. w kierunku ograniczenia jego produkcji. W efekcie, ze względu na dostosowanie podaży, pod koniec 2020 r. obserwowany był łagodny wzrost cen skupu drobiu, choć nadal utrzymywały się one na niskich na tle historycznym poziomach.

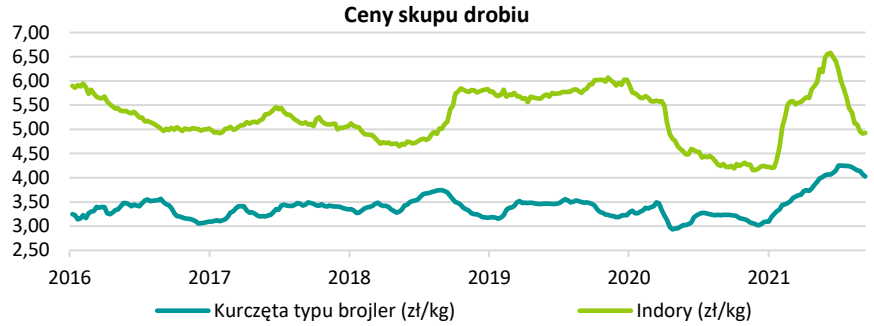

Źródło: Ministerstwo Rolnictwa, Credit Agricole

Pod koniec 2020 r. w Polsce stwierdzono ogniska ptasiej grypy. Ze względu na chłodną wiosnę w 2021 r. sezon ptasiej grypy trwał o wiele dłużej niż w poprzednich latach. Jednocześnie jej ogniska zostały odnotowane w regionach o bardzo wysokiej koncentracji produkcji drobiarskiej. Zgodnie z danymi GIW (Głównego Inspektoratu Weterynarii) w okresie od listopada 2020 r. do sierpnia 2021 r. w stwierdzono w Polsce 348 ognisk ptasiej grypy (ostatnie ognisko zostało odnotowane 9 sierpnia), co wiązało się z koniecznością wybicia ponad 14 mln sztuk drobiu. Choć straty stanowiły zaledwie 1,1% rocznego uboju drobiu z 2020 r., to należy zwrócić uwagę że skoncentrowały się one w relatywnie krótkim okresie (marzec-maj) i zostały one odnotowane również w stadach reprodukcyjnych, od których zależy podaż w kolejnych miesiącach. W konsekwencji, spadek podaży drobiu, w połączeniu ze stopniową odbudową popytu na polski drób, doprowadził do powstania deficytu surowca na rynku i wzrostu cen skupu do rekordowych poziomów.

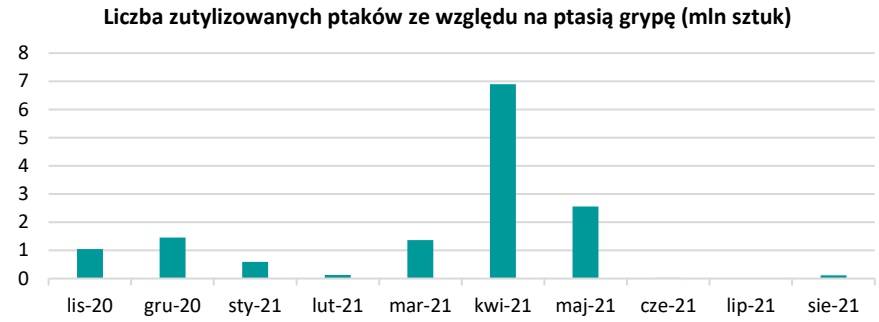

Źródło: GIW, Credit Agricole

Dane dotyczące wylęgów kurcząt w Polsce wskazują, że sytuacja podażowa na rynku drobiu już się stopniowo normalizuje, co będzie sprzyjać zwiększeniu produkcji w kolejnych kwartałach. Będzie to oddziaływać w kierunku dalszego spadku cen drobiu (por. strona 5). Czynnikiem ograniczającym wzrost produkcji będzie natomiast utrzymująca się relatywnie niska opłacalność produkcji drobiu ze względu na wysokie ceny pasz.

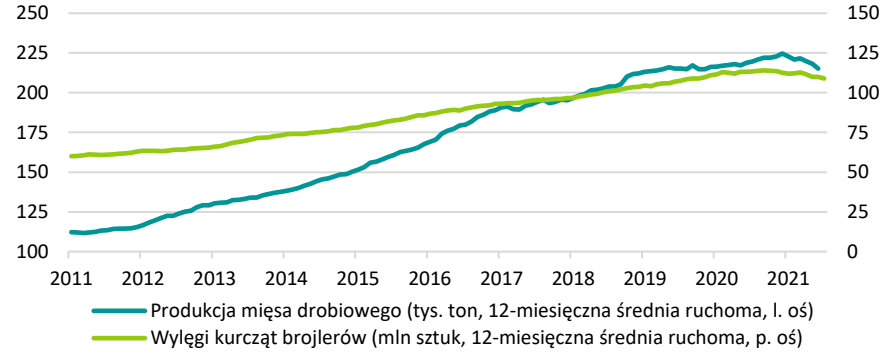

Źródło: GUS, Credit Agricole

Trudna sytuacja w branży drobiarskiej obserwowana w ostatnich kwartałach stała się przyczyną jego głębokiej restrukturyzacji. Zgodnie z danymi firmy PONT Info zatrudnienie w branży drobiarskiej było w II kw. br. o 9,9% niższe niż II kw. 2020 r. Jednocześnie przeciętne wynagrodzenie w branży drobiarskiej obniżyło się w tym okresie o 1,8%. Firmy z branży drobiarskiej silnie ograniczyły

również swoje nakłady inwestycyjne, które w I poł. br. były o 30,2% niższe niż w analogicznym okresie 2020 r. Dzięki temu, mimo silnego wzrostu cen surowca do przetwórstwa firmom z branży drobiarskiej udało się ograniczyć koszty ogółem o 9,8%. W konsekwencji wynik finansowy netto w I poł. br. zwiększył się o 67,4% r/r do 150,2 mln zł, co jest jego najwyższą wartością za I poł. roku od 2018 r. Na pozytywne efekty restrukturyzacji wskazuje również wzrost wskaźnika rentowności sprzedaży, który w I poł. br. wyniósł 2,54% wobec 1,91% w analogicznym okresie 2020 r. i ukształtował się tym samym na najwyższym poziomie od 2018 r.

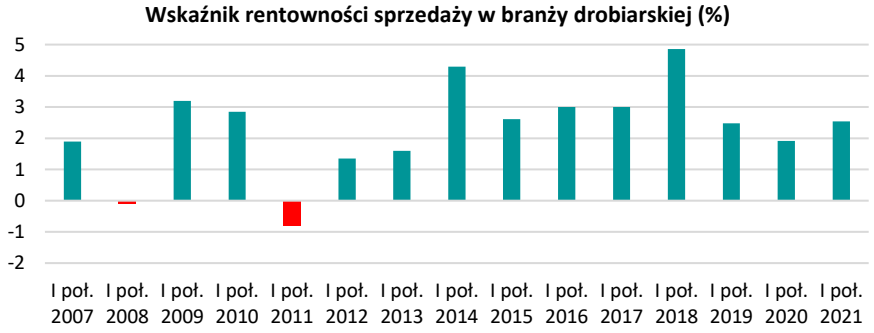

Źródło: PONT Info, Credit Agricole

Na podstawie przedstawionych wyżej danych oceniamy, że kolejne miesiące przyniosą dalsze, stopniowe ożywienie aktywności w branży drobiarskiej. W najbliższych miesiącach wsparciem dla wyników sektora drobiarskiego będzie dalsza odbudowa popytu zagranicznego na polski drób wraz z wygasaniem pandemii. Jednocześnie zachodzące w polskiej branży drobiarskiej procesy restrukturyzacyjne oraz zmiany strategii biznesowych w większym stopniu akcentujące budowanie wartości dodanej i marży będą korzystne dla jej konkurencyjności w kolejnych latach. W krótkim okresie, głównym czynnikiem ryzyka dla polskiej branży drobiarskiej jest ewentualne wystąpienie kolejnych, znaczących strat w bazie produkcyjnej spowodowanych ptasią grypą. W długim okresie największym zagrożeniem dla branży będą wyzwania związane z nowym kierunkiem Wspólnej Polityki Rolnej wyznaczonym przez strategię Europejskiego Zielonego Ładu (m.in. rosnąca presja na poprawę dobrostanu zwierząt, wzrost cen pasz).

PROGNOZY

Wybrane wskaźniki makroekonomiczne w Polsce w ujęciu kwartalnym

Wskaźnik		2021				2022				2020	2021	2022
		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4			
PKB (%, r/r)		-0,9	11,1	5,4	5,6	5,0	5,1	4,8	4,8	-2,7	5,3	4,9
Konsumpcja (%, r/r)		0,2	13,3	4,4	4,0	3,9	3,5	3,7	3,6	-3,0	5,2	3,7
Inwestycje (%, r/r)		1,3	5,0	7,6	13,5	8,5	8,1	8,6	7,0	-9,6	8,0	7,9
Eksport (ceny stałe, %, r/r)		5,7	29,3	15,4	8,1	7,0	7,5	7,3	7,5	-0,2	13,9	7,3
Import (ceny stałe, %, r/r)		10,0	35,8	17,2	9,3	8,5	8,3	8,1	8,0	-1,9	17,0	8,2
Wkłady do wzrostu PKB	Spożycie prywatne (pp.)	0,1	0,0	2,6	2,0	2,4	2,0	2,2	1,7	-1,7	2,9	2,1
	Inwestycje (pp.)	0,2	0,0	1,2	2,9	1,1	1,2	1,4	1,6	-1,8	1,3	1,3
	Eksport netto (pp.)	-1,9	0,0	0,1	0,0	-0,4	0,0	0,0	0,2	0,8	-0,6	0,0
Saldo obrotów bieżących***		3,1	2,3	2,1	2,0	1,9	1,8	1,7	1,7	3,5	2,0	1,7
Stopa bezrobocia (%)**		6,4	5,9	5,7	5,8	6,0	5,5	5,3	5,4	6,2	5,8	5,4
Zatrudnienie poza rolnict. (% r/r)		0,1	3,1	1,0	0,8	0,5	0,5	0,4	0,4	-0,5	1,2	0,5
Wynagrodzenia w GN (%, r/r)		6,6	9,6	8,1	7,5	7,0	6,5	7,0	6,3	5,3	7,9	6,7
Inflacja CPI (%)*		2,7	4,5	5,1	5,2	4,4	3,3	2,7	2,6	3,4	4,4	3,3
Wibor 3-miesięczny (%)**		0,21	0,21	0,22	0,22	0,22	0,22	0,22	0,45	0,21	0,22	0,45
Stopa referencyjna NBP (%)**		0,10	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10
EURPLN**		4,63	4,52	4,60	4,55	4,50	4,40	4,35	4,30	4,55	4,55	4,30
USDPLN**		3,95	3,81	3,87	3,79	3,75	3,64	3,57	3,47	3,73	3,79	3,47

* wartość średniokwartalna
** wartość na koniec okresu
***narastająco za cztery ostatnie kwartały
Źródło: GUS, Reuters, Credit Agricole

Prognozy kursu walutowego oraz wzrostu PKB dla wybranych krajów

	Realny wzrost PKB			Kursy walutowe*								
	2020	2021	2022		Q1 21	Q2 21	Q3 21	Q4 21	Q1 22	Q2 22	Q3 22	Q4 22
Strefa euro	-6,8	4,8	4,5	EUR/USD	1,18	1,19	1,19	1,2	1,2	1,21	1,22	1,24
Japonia	-4,7	2,4	3,2	EUR/JPY	129,87	131,62	133,28	138,00	134,40	135,52	134,20	136,40
Wielka Brytania	-9,8	7,4	5,6	EUR/GBP	0,85	0,86	0,86	0,86	0,86	0,86	0,85	0,85
Chiny	2,3	8,2	5,4	USD/CNY	6,56	6,46	6,45	6,50	6,43	6,40	6,35	6,30
Hong Kong	-5,8	6,5	3,0	USD/HKD	7,77	7,77	7,76	7,76	7,76	7,76	7,76	7,76
Indie	-7,0	9,6	7,6	USD/INR	73,11	74,33	74,10	74,00	74,25	74,50	74,75	75,00
Indonezja	-2,0	3,5	5,0	USD/IDR	14525	14500	14400	14200	14000	14200	14300	14500
Malezja	-4,5	3,5	4,0	USD/MYR	4,15	4,15	4,15	4,10	4,05	4,05	4,10	4,10
Filipiny	-8,3	4,2	6,9	USD/PHP	48,54	48,82	50,00	49,60	49,20	48,80	48,50	48,00
Singapur	-6,0	6,2	3,8	USD/SGD	1,34	1,34	1,34	1,33	1,33	1,32	1,32	1,32
Korea Południowa	-0,9	4,1	3,3	USD/KRW	1132	1126	1140	1130	1120	1110	1100	1100
Tajwan	2,5	5,4	2,9	USD/TWD	28,53	27,86	28,00	27,90	27,80	27,70	27,60	27,50
Tajlandia	-5,8	0,5	3,5	USD/THB	31,25	32,05	34,00	33,80	33,50	33,20	32,90	32,50
Wietnam	3,1	5,0	6,5	USD/VND	23075	23016	23100	23200	23250	23300	23350	23400
Brazylia	-4,1	5,0	1,5	USD/BRL	5,64	5,02	5,10	5,20	5,25	5,30	5,40	5,50
Meksyk	-8,2	5,1	3,2	USD/MXN	20,46	19,91	20,10	20,50	20,20	20,10	20,00	20,00
Rosja	-3,0	3,0	2,5	USD/RUB	75,52	73,05	72,00	70,00	70,00	72,00	73,00	74,00
Turcja	1,6	6,0	3,8	USD/TRY	8,28	8,69	8,40	8,25	8,30	8,40	8,50	8,60

* wartość na koniec okresu
Źródło: Crédit Agricole Corporate and Investment Bank

Niniejszy dokument stanowi komentarz rynkowy i został sporządzony na podstawie najlepszej wiedzy autorów, z wykorzystaniem obiektywnych informacji pochodzących ze sprawdzonych źródeł. Materiał stanowi niezależne wyjaśnienie spraw w nim zawartych i nie może być wykorzystywany jako rekomendacja do zawierania transakcji. Stawki zawarte w materiale mają charakter informacyjny. Credit Agricole Bank Polska S.A. nie ponosi odpowiedzialności za treść zamieszczanych w materiale komentarzy i opinii.